Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

SKOLEBLADET

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 8. 1. November. 1. Aarg.

VORE LÆRERE II.

Hr Møller.

Savnet.

At dømme efter den Deltagelse, som er blevet udvist ved Fru Bay's Død og Jordefærd, føler mange et virkeligt Savn ved hendes Bortgang.

De, der selv er blevt undervist af Fru Bay gennem Aarene, vil bevare et kært Minde om en fremragende Lærerinde. Glemmer de Fru Bay's Religions- og Historieundervisning, saa havde det vist været bedre, om de havde været den foruden! Man *ventede* sig et særligt Udbytte af Fru Bay's Timer, og man *fik* det. Kan en Lærer ønske sig bedre Resultat af sin Undervisning? For dem af jer, der intet personligt havde med Fru Bay at gøre, er Savnet maaske ikke saa stort; men hendes *egne* Elever, *de* savner hende.

Og nu Lærerne? Finder mon en eneste af hendes store Medarbejderstab, der tør staa frem og sige: jeg savner hende ikke! — selv om Vedkommende maaske kun har kendt ganske lidt til Fru Bay. Jo bedre en Lærer kom til at kende Fru Bay, des mere følte han, at her fandtes en klog, erfaren Vejleder og Ven. Det er utænkeligt, at Lærerne ikke skulde komme til at holde mere og mere af hende Dag for Dag, efterhaanden som de opdagede hendes Evner som

Pædagog, hendes Egenskaber som Menneske. Derfor: de Lærere, der fik Held til at komme Fru Bay nærmere, *de* savner hende.

Dog større og mere uerstattelig er Tabet for den Vennekreds, hun og Comtesse Moltke samlede om sig i deres Hjem. Hver den, der fik en Indbydelse til at komme, vidste, at nu forestod der ham noget usædvanligt. *De to* forstod at gøre saadanne selskabelige Sammenkomster hyggelige fornøjelige. Da var Fru Bay den livlige, som med sine morsomme Indfald kunde underholde sine Gæster en hel Aften igennem. Eller man lyttede, naar Fru Bay foredrog et Brev fra en af vore Danske ved Fronten. Eller man glædede sig, naar Fru Bay fortalte en af sine mangfoldige Oplevelser; f. Eks. husker man den fornøjelige Sklidring af hendes og Comtesse Moltke's Færd gennem Tyskland, dengang Comtessen i Krigens første Dage havde brækket Benet under et Ophold i Schwarzwald; paa denne Tur har Fru Bay's lyse Humør mere end een Gang opmuntret Comtessen, medens denne som syg skulde transporteres gennem det krigsførende Land. — — Nu er de Aftener forbi! Hendes Vennekreds savner hende!

Dog størst og aldeles uerstatteligt er Savnet for Comtesse Moltke. Tænk jer engang, Drenge: i halvanden Menneskealder levede de sammen Dag ud, Dag ind, arbejdende flittigt og modigt, i Tro og Kærlighed. Det er jo saadan, at vi kun faar Lejlighed til at se ind i meget faa virkelige Venskaber. Selv om i ikke selv har set det, saa vid, at Venskabet mellem Fru Bay og Comtessen kom Idealet meget nær. De to supplerede hinanden, de harmonerede — dermed er i Grunden alt sagt. *Lær deraf!* — Nu er den ene borte! Selv om Comtessen ikke færdes daglig iblandt jer, saa slut Kreds om hende ved — mere end nogensinde før — at søge at gøre det, Bestyrerinderne satte som Motto over deres Dør: *ora et labora!*

Og saa endnu eet: husk, at vore Bestyrerinder i hele deres Skolevirksomhed har betonet dette: *Vi bygger Skole for hele Livet.* Lad saa Aanden i Ø. G. fylde jer, saa at I maa have Gavn deraf hele Livet igennem. Da vil I, som saa mange tidligere Elever har gjort det, sige til jer selv mange Gange paa Vejen: det var alligevel godt, at der i *vor* Skole herskede en Aand, som kunde præge os og som vi kan være bekendt overfor enhver.

En tidligere Elev.

Lørdag den 14. ds. blev Fru E. Bay under stor Deltagelse begravet fra Esaias Kirken.

Efter en smuk, stilfuld Højtidelighed i Kirken, hvor Pastor Conrad Hansen talte, førtes Kisten til Vestre Kirkegaard, hvor Jordfæstelsen foregik.

Ved Graven talte Psator Juhl fra Esaias Kirken.

Et Opraab!

Ligesom i de fleste andre højere Skoler Landet over, hvor der er Klubber og Foreninger, er der her i Østersøgades Gymnasium et lille Orkester. Jeg siger lille, for det er nemlig kun paa 8 — otte — Mand. Skolen har 470 Elever, og hvad er saa 8 i Forholdet. Jeg mener nu, der kunde være mange flere. Der maa jo dog være flere her paa Skolen, der kan spille, udover de 8. De som nu læser disse Linier, og som kan spille vel at mærke, undskylder sig maaske med, at de kendte slet ikke noget til dette Orkesters Virksomhed. Nuvel, jeg indrømmer, at der ikke før har været agiteret for Orkestret, eller at man kunde have glemt det, da det er 2 Aar siden, det spillede sidst. Men nu, efter at de har læst dette, har de ingen Undskyldning, og de har bare at komme. Vi har kun 2 første Violiner og 2 anden Violiner, saa det vil

kunne ses af alle, at der er stor Mangel. Ligeledes vil vi gerne have Fløjtespillere og Klavinetspillere og for Resten alle andre Instrumenter, dog ikke Trommer, hvis det kan regnes for et Instrument. Vi holder saa vidt muligt Øvelse hver Torsdag i den lille Sal Kl. 7—9, hvor eventuelle Deltagere kan komme og høre paa vor Musik og hellere være med selv. Vel mødt.

John Keats.

Det er vist kun de færreste, der har hørt John Keats Omtale. Død i en forholdsvis ung Alder — han døde 25 Aar gammel af Tæring — har han ikke naaet at skabe sig et Navn uden for England, hvor han sidestilles med Shilby, hans Ven og samtidige, selv om han, hvad saa mange store Digtere for Resten, er blevet rakket ned af Carhyle.

John Keats var Søn af en Vognmand i London — bør det ikke mindes, at Norges finest begavede Lyriker, Sigbjørn Obstfelder, var Bagersøn fra Stavanger — og blev tidlig uddannet til Farmaceut.

Det var dog helt andre Interesser, der laa for den unge Mand. Han havde faaet fat paa et Bind af Spencers Fedronning, og blev saa begejstret over den, at han straks selv forsøgte at skrive. „Jeg ved ikke noget, har ikke læst noget, men jeg vil følge Salomons Raad: Skaf dig Lærdom, skaf dig Indsigt. Der er kun een Vej for mig, Banen gaar gennem Flid, Studium og Tanke. Jeg vil følge den!“

Det gav ham Modet, da hans „Endymion“ led sit store Nederlag. Uberørt staar han over for Kritiken, sagde selv: „Jeg har ikke den mindste Følelse af Ydmyghed over for Publikum eller for noget andet i Verden end for det evige Væsen, Skønhedens Idé og de store Mænds Minde..... Jeg hader sødladen Popularitet..... min Hæder skal blive at forbavse de Tusind, som famler om Bøger og Billeder, — John Keats holdt Ord; hans Udvikling er i Virkeligheden ganske forbavsende. Fra den noget brede og vidtløftige „Endymion“, naar han en gradvis større og større Fuldkommenhed. I Bøger som „Isabella“, „St. Agnes Aften“, „Lamia“ viser han sig som den fødte Lyriker; det er utroligt, hvad hans Fantasi kan skabe i „Hyperion“. Hvert eneste Ord er et Fantasiindtryk; derfor er hans Digte saa svære at oversætte.

Kun en Georg Brandes kan gengive et Vers af hans Ode til Høsten.

Hvem har ej set dig blandt dit Forraads Fade!
Tit den, der søgte dig hos Hjort og Hind,
dig sidde saa paa Gulvet i en Lade
med Haaret løftet blidt for skovlende Vind.
Du sover sundt ved en halvt mejet Fure
dysset af Valmueduft, imens din Syl
end skaaner Kornets nære gyldne Mure,
Aksrækkerne, der under Blomster venter.

Keats finder Stof overalt. Han er en jordisk Natur i Modsætning til Shelby's Sanglærke; til det yderste modtagelig for Sanseindtryk: „O. gid jeg havde et Liv i Sanseindtryk hellere end et Liv i Tanker“, siger han; han klager over at Newton har „berøvet Regnbuen dens Mystik“, naar han havde givet Fænomenet en videnskabelig Forklaring.

Indtryk forstod han sig paa; man føler, der er Liv i hans Skrifter. Man føler Kulden i „St. Agnes Aften“, hvor Uglen fryser trods alle sine Fjer og den gamle Munk bli'r valen om Fingrene, medens han tæller Perlerne paa sin Rosenkrands. — Det brogede Vindue i Madeline's Kammer er en Verden af Indtryk for Keats; de utallige, prægtige Farve-Reflexer bli'r levende for ham, — han ser Mønstret af Sommerfuglene bevæge sig, ser dem komme flagrende imod sig.

Og hvor Følsom bli'r ikke Scene, da Madeline i Skinnet af den dybrøde Farve og den blege Maane knæler ned foran Sengen og beder. Hendes skønne Skikkelse med de fine, foldede Hænder, det hvide Sølvkors og Ametysten i hendes Haar.

Undertiden faar hans Skildring en ligefrem betagende Magt som i „Hyperion" Kæmpeskikkelserne:

Det var en Hule, hvor ej Lyset haanlig,
i deres Taarer glitre kunde; sit Støn
de følte, hørte ej, for evig Dur
af Tordenfosse af hæse Strømme,
som dundred ned sin Masse, uvis hvor.
Nut stak der frem ved Nut, og Klipper syntes
stadig, som rejste de sig just af Søvne
og slog de svære Horn Pande mod Pande
og slig i Tusind Jette-Indfald laged
et Tag, som høved sligt et Kvalers Bo.
Til Troner havde de den haarde Flint,
til Leje Stenen ru og Skiferhanger,
stivet med Jern. Ej var de alle samlet,
nogle holdt Pinen lænket, andre vandred;
Cøns og Gyges og med dem Briarens,
Tyfon og Dolor og Porfyrion
og mange fler, de djerveste i Kampen
var stængt i Rum, hvor knapt de kunde puste,
spærret i Mørke, der at holde Tænder
mod Tænder svejset tæt, og alle Lemmer
klemt fast som Malmens Aarer, knuget, skruet.
Urørlig laa de; kun de tunge Hjerter
hived i Pine, klemtes, kvalfuldt sammen
mens Pulsen syded vildt i Feberbrott.

Skønheden var Keats Religion. Han minder i mange Henseender om den tyske Romantiker Fr. v. Hardenberg („Novalis"). Ligesom denne brystsvage, unge Mand led han af en brændende Kærlighed og en længselsfuld Higen efter det uopnaaelige, det ubestemte og det ukendte, — nogle paastaar, det er særegent for tæringssyge Mennesker — det Franskmændene med et Fagudtryk kalder „le vague des passions" („den ubestemte Lidenskab").

Det ene Digt fulgte nu hurtigt efter det andet, men da han først havde faaet Luft under Vingerne, kunde han ikke bremse den voldsomme Flugt. Overanstrengelsen knækkede ham. Han vaagnede en Nat med Munden fuld af Blod, bad om Lys og sagde blot: „Det er Arterieblod, det er min Dødsdom!"

En Rejse til Italien forbundet med den omhyggeligste Pleje kunde ikke redde ham. Hans Helbred var brudt — han døde faa Uger efter.

Han blev begravet paa den protestantiske Kirkegaard i Rom, hvor han hviler mellem sine Blomster og Nattergale. Med ham gik en af de idérigeste og skønhedselskende Mænd, der har levet, bort. Han døde midt i sin Ungdoms Vaar, midt i sin rige Udvikling. Alt, hvad han har skrevet, er idealistisk og skønt, ja, er baseret paa Skønhed; uden den kunde han ikke leve.

John Keats bør med sin Higen efter det fuldkomne og skønne staa som et lysende Eksempel for Ungdommen.

Den 16-aarige.

Kunst.

Ære være Kunstens ædle Tjenere, Biografteater-Direktørerne! De leve! *Deres* Skyld er det, at snart den mindste Flække i hele Kongeriget Danmark har et helligt Kunstens Tempel.

Vi er dem ikke taknemlige nok. Vi maa ganske anderledes vise den dybe Beundring og Ærbødighed, vi nærer for de Mænd — netop *Mænd* er de — som — for at højne det danske Folks Aand — har udført det opofrende Arbejde, at skaffe hvert Menneske i Danmark Lejlighed til, for en billig Penge, at se Kunst, virkelig, ægte Kunst.

De fortjener Tak, og en stor Tak. De har ikke tænkt paa egen Fordel, nej, *Folkets* Ve og

Vel har altid ligget dem paa Sinde, for *det* har de arbejdet, for *det* har de ofret deres Penge — at kunne skaffe Folket et Kunstens Tempel, „ej blot til Lyst", har altid været deres Maal. *Nu* har ikke blot Rigmændene Raad til at gaa i Teatret. Nej, ogsaa Fattigmandens Søn — Mælkedrengen og Lærlingen — og Gadens Pige kan faa *Kunst* at se, de søger Biografen, nogle faa Ører koster Billetten, og — her er virkelig Aandsnydelse at finde.

Vi kan ikke paaskønne de Mænds Arbejde nok! Hvilken Kultur faar vi ikke i Danmark! Og hvor dannes Folkets Aand ikke! „Smuk og belærende Film" er der jo at se i Biografen.

Her mødes fattig og rig, Drengen fra Kommuneskolen og Gymnasiets Elev lægger begge to deres Penge i den samme Kasse. — Maaske sidder den ene i „Paladsteatrets" Parket, medens den anden slider smaa Forstadsteatrers haarde Bænke (ofte er de dog ogsaa i selvsamme „Teater") — og begge følger med stor Ivrighed det hvide Lærreds skiftende Billeder.

— Og den unge Mellemskoleelev — eller er du endogsaa Gymnasiast — som kommer i Biografen, du gør Ret! Er din Aand sløvet, er du træt af kedelige Lektiers Terpen, har urettfærdige Lærere forbitret dig Livet, er du overkørt og udaset — eller keder du dig og gider intet at gøre — *søg da* Biografteatret!

Her ser du noget, der er „frisk som Havet selv". Og er du sørgmodig, skal du snart blive glad igen: „En overordentlig morsom Historie om en Kones Mand — — enhver kommer til at le! — — saa komisk et Stykke endnu aldrig set i København! — —," staar der jo foran paa Programmet.

Du gaar hjem fra Biografteatret med oplivet Sind og føler atter den sande Glæde ved Livet!

Kammerater! I burde skamme jer, søgte I ikke der hen, hvor der bydes jer noget godt! Og det *gør* der jo i Biograffen: „Vil De se en virkelig god Film — — Hovedrollen udføres med største Kunst af — — og hele Filmen skildrer paa en overordentlig nydelig Maade — —" staar der jo med Kæmpebogstaver paa Gadeplakaterne.

Og saa staar der et andet Sted: „Dette Skuespil fra det mørke London giver et virkeligt og sandt Billede af Livet, som det leves — —" Ja i Biografteatret skildres Livet sandt: Mord, Tyveri, Ægteskabsbrud — —!

Jo søg Biografteatret; der kommer den bedste Ungdom, den der en Gang skal øve Manddomsbedrifter! Søg Biografteatret, din Aand skal nok blive uddannet! Tilfredsstil dine Lyster, lad dine Nerver blive pirret og din Sensationstrang blive tilfredsstillet. Søg Biografteatret blot for at „slaa Tiden ihjel". Kommer du der ofte, da skal det nok gøre sin Virkning. Din Aand skal nok lide Skade derved. Blot det saa ikke kommer til at gaa dig saadan, at du ikke mere kan skelne mellem ægte og falsk, kende Forskel paa ondt og godt. *Biografteatret er en Smagsfordærver!* Det kan ikke siges ofte nok. Mange Gange og mange Steder er der skrevet mod Biografteatret. Men det maa fremdeles gøres, *saa længe* det stadig øver den Tiltrækningskraft og har den Virkning, som det faktisk har.

Tro dog endelig ikke, der er noget fint (!!) ved at gaa i Biografteatret! At en Gymnasieelev gider!! Der *er* da heldigvis heller ikke saa mange, der kommer i Biografen, som tidligere — men nogle er der jo bestandig.

(Sluttes i næste Nr.)

Svar til Redaktionen.

Vil De nu itte nok ligge Skilningen om, Hr. Redaktør, ellers kunne jeg næmt komme til og tage for haardt paa Dem. Jeg vilde jo nødig ta' Dem itu, og hva' vilde Deres Moder sige, hvis hun i Stedet for Dengsen kun fik de mest nød-

tørftige Primfaktorer hjem. Skal De klage over Støtten? Det er snart en hel Mani med og klage over Støtterne. Først rendte de rundt med Frihedsstøtten og saa disse to pene Gravølsbasuner inde ved Gullaschhotellet.

Næh, paa med Vanten, vi ska' nok være der med Støtten. Jeg havde netop besluttet og lære og svinge Træbenet, men saa gik det mig helt galt, da jeg fik „Skaalebladet"; hvor ska' jeg nu hen? Ikke mindre end fjorten Steder. Jeg tør slet ikke tænke paa det; man kunde jo slide et helt Par Træben op der.

Hatten i Haanden, Hr. Redaktør, lige fra Porten „af", Far skal nok støtte, hvis vi itte har noget og skrive om, Hr. Redaktør, saa laver vi noget med Løgn.

Jeg har selv været Redaktør, men min Læge forbød mig det, for jeg blev skudt to Gange; det var kun farligt den ene Gang, da jeg fik en Kugle. Det var i Vesten, altsaa i det fjerne Vesten. Den anden Gang var ufarlig, for da blev jeg skudt i Telefondamen, og det kom jeg snart over. Jeg blev skudt i Stemmen, og da jeg opsøgte den skønne, altsaa Stemme paa Centralen, saa var det ikke andet end som en Maskine, der ku' sige Nummeret. Jeg grinede i halvfjerde Uge, og i al den Tid hørte de, der ringede mig op, ikke andet end som en dyb Hikken. Efter den Sorg tog jeg hjem med den første Passagerbaad, og gik gratis med som Kartoffelskræller. Den var fin, for da vi kom ud af Havnen, saa smed jeg li'e saa stille Toflerne i Vandet, værsartig, der stod jeg som arbejdsløs og hang med Næbet.

Da jeg kom i Land, saa gik den med en Panser til Nytorv; men da vi sku' op a' Trappen, saa fik han 6 Pund Kyd med vedhængende Knokler, Fars egen Dukkenæve, li'e under Hjælmen.

Saa gik jeg li' saa stille og lod ham ligge, for naturligvis laa han; hvor Fars 5 smaa knyttede „Flyttemænd" har været, der ligger man altid ned. Ja, jeg lod ham ligge, siden hen „spadseret" jeg. Hvad ska' man ta' og leve af, man ska' jo ha' noget til og putte i Ansigtet. Nu har jeg levet i 3 Uger af min Mors gamle Kogebog, den var saa fed fra den Tid a', da man kunde tænke sig at opnaa og bruge noget a' al vores Fedt herhjemme. Nu er der ikke andet end som Fedtethed tilbage, og den ska' de nok la'e vær med og komme i Daase.

Næh! Her Redaktør, vi maa vist snart til og æde Klausuler, det er da en Slags, man ikke gaar hen og faar i hule Tænder.

Puds Monoklen, gamle! Der kan endnu komme Skub i Sandkassen. Du ska' inte være nødt til at gaa med Hivevognen, saalænge Nævesvingeren kan faa sin halve „Skipper" og de to kære Spegesild (godt me' Eddike). Paa med Holger Danskes gamle hullede Vanter, slutter Kreds og staar fast, som han synger den gamle Holberg. Vi ska' nok være der me' Støtten.

Din i Nøden altid varme og bløde

Bænkebider...

Meddelelser fra Redaktionen.

Vi meddeler herved vore Læsere, at „Skolebladet" af praktiske Grunde for Fremtiden vil udkomme *hveranden Lørdag* i Stedet for den *1ste* og *15de*.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder kommer Bladet *denne Gang* Mandag i Stedet for Lørdag, hvilket Læserne bedes undskylde.

I Hr. R. Buch's Artikel i forrige Nr. af „Skolebladet" manglede, paa Grund af *Fejl fra Trykkeriets Side,* en Del af Overskriften, nemlig: (til Mellemskolen).

Artiklens Titel skulde altsaa have været:

Lidt om at gaa Fodture (til Mellemskolen).

Amatørfotografer!

Ethvert Negativ, saavel Plade som Film forstørres til 24×30 150 Øre, 30×40 250 Øre. Som Specialist garanteres fineste Udførelse.
Kan sendes pr. Post.

Martin Jensen,
Hellerupvej 39,
Telf. 318.

Mest velsmagende

Hjemmelavede Konfekt

(hver Dag frisk)
faas i

Konfektureforretn. »Øbro«,
Trianglen 4.
Telefon Øbro 1205 x.

Telefon 5297. Fri Notering.

KAGER, IS, CONFITURER

Det bedste!

Udbringes selvfølgelig overalt.
Forretningen har ingen Filialer.

L. HAALS Ballet- og Danseskoler,
Henrik Rungsgade 21 4. — Telf. Nora 3563.
Undervisning for Voksne-Begyndere.
Hold og Enetimer.
Rutine-Hold for Voksne med Kendskab til alm. Dans. Danseskole-Hold og Ballet-Hold for Børn. Plastik-Hold for Damer. Skolens Lærerinde:
Fru *Agnes Nyrop-Christensen.*
Undervisningslokaler:
Sortedams-Palæet, Dosseringen 87.
„Gimle", Grundtvigsvej 14.
H. C. Ørstedsvej 69 (Ballet-Hold).
Valby Byggeforenings-Lokale.
Program tilsendes og udleveres i Københavns Kiosker.

Brug

BARNÆNGENS BLÆK

til Skolebrug og til Privatbrug.
Faas hos enhver Bog- og Papirhandler.

Skuespillerinde Ebba Kjerulf.
Moderne Selskabsdanse.
Enetimer.
Dansene læres smukt og graciøst. Begynderhold hver Tirsdag. Haveselskabetsvej 1 B, 4, ved St. Thomas. Telefon Vester 5556 y.

Poul Holm
Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger og Skoler.

Gymnastikdragter
Løbe- og Svømmedragter
Bryderdragter
Støvler og Sko
billigst hos

Poul Holm

Skoletasker .·. Tornystre
Rygsække og Bogmapper

købes billigst i

Lædervareforretningen
Gl. Kongevej 119.

Preisler. Telf. Vester 4029.

BØRNENES BAZAR
Frederiksborggade 21.

Dukke-
Legetøjs- og
Sports-Magasin.

KØB BØRNETØJ
hos
N. I. HJORDTs
Eftf:

Axel Duckert
26. Gothersgade 26
Stue, 1ste, 2den og 3die Etg.
Grundlagt 1855

Alle Slags Habitter
i største Udvalg.

SKOLEBESTIK
fra
Cornelius Knudsen,
Købmagergade 15.

EMIL WIENE
Østerbrogade 23
(Hj. af Ryesgade).

Telefoner: 5029. 12,029. Grundlagt 1876.

.·. .·. Smørrebrødspapir .·. .·.
Stilebøger til alle Skoler.

TONAFIX PAPIR

er det **bedste selvtonende** Papir.

Saavel Begyndere som den viderekomne Amatørfotograf kan ved Hjælp af **Fixerbad alene** eller **med et Saltforbad** fremstille **de herligste Billeder** i forskellige Toner.

Faas i alle gangbare Sorter, Størrelser og Postkort hos enhver Fotohandler og hos Videreforhandlere af fotografiske Artikler, i Pakker á 50 Øre og 1 Krone. Postkort 50 Øre pr. 10 Stk.

Brug **TONAFIX** til Feriebilleder.
Køb kun danske Industrivarer.

Emulsions-papir-Fabriken „MERKUR“
— Carl Poulsen —
København — Valby.

Redigeret af *Aage Bech* og *Herbert Graessler*. — Redaktion og Ekspedition: *Rosenvængets Allé 16*
I. Cohens Bogtrykkerier (Georg A. Bach).